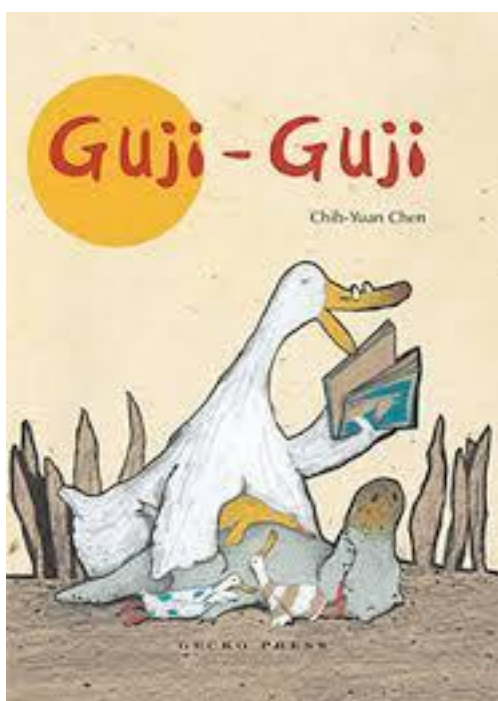

Chen, Chih-Yuan *Guji-Guji*. Barcelona: Thule, 2005

Per llegir a partir de 7 anys. Per comentar en grup a partir de 10 anys.

- **Breu ressenya sobre l'autor**

-

Nascut a Ping Tung (Taiwan.1975)

Inicialment es dedica als àlbums

il·lustrats (1995)

El 2000 publica el seu primer llibre.

La major part de les seves històries estan inspirades en la seva vida quotidiana i experiències de la infància.

Traduït a desenes d' idiomes.

Seleccionat pel Catàleg de il·lustradors de Bolonya.

Ha guanyat una sèrie de premis:

El Millor Llibre Infantil de l'Any del Consell Nacional de Professors d' Anglès (Estats Units).

El Millor Llibre Infantil de Publishers Weekly.

El Millor Llibre Infantil de l'Associació Japonesa de Biblioteques (JLA).

El Llibre Notable de l' Associació Americana de Biblioteques (ALA).

El Premi Peter Pan de l'Organització Internacional pel Llibre Juvenil (IBBY) a Suècia.

Va entrar en el llistat dels 10 llibres més venuts” del New York Times.

Publicacions

Guji-Guji (2003)

El millor Nadal (2006)

En camino a comprar huevos (2007),

En Rugits i l'orelles (2008)

El pollastre esplomat (2010)

Mimi dice que no (2013) Il·lustrador

Temes tractats

L'amor, l'amistat, la família, la consciència d'un mateix, la lluita entre el bé i el mal, el respecte, la diversitat i com les aparences, de vegades, enganyen, la ruptura dels estereotips i els prejudicis, crítica social, etc.

Quina és la temàtica que apareix a “Guji-Guji”?

A través de la lectura del conte i de la riquesa de les imatges de la seva il·lustració, ens trobarem submergits en temàtiques variades i podem posar la mirada en múltiples aspectes emocionals i socials: L'amor, l'adopció, el vincle familiar, la fidelitat amb els propis, el coneixement d'un mateix i la formació de la identitat. També ens apropa a l'etapa vital que va de la infantesa a l'inici de l'adolescència: deixar una etapa i fer-se grans, vol dir assumir responsabilitats i prendre decisions en moments que la vida planteja dilemes i genera dubtes.

L'autor parla de que l'origen del llibre va ser arran d'una conversa amb un amic d'origen coreà adoptat per una família d'EUA, en la qual li explicava les seves dificultats al créixer entre dues cultures tan diferents.

“...me dijo que se llevaba muy bien con sus hermanos... comprendí que realmente una familia no la une la sangre, sino únicamente con el amor se puede conformar una familia con diversos miembros. Y fue como surgió la historia de Guji Guji”

Les lectures ens remouen, ens posen davant de les nostres evidències. “Guji Guji” ens situa en el debat de la vida a través d'una relat protagonitzat entre ànecs i cocodrils. La tria d'aquests personatges, probablement no és banal. Entre una espècie i l'altra hi ha un salt evolutiu important pel que fa als aspectes emocionals. Els ànecs representen molt bé la maternitat i la capacitat de generar vinculació ja des del primer moment (impronta). Els cocodrils, no. Entrem doncs, en el món fictici d'una història d'ànecs i cocodrils. Connectem-hi i deixem-nos portar per les emocions que ens genera.

Parlem-ne!

GUJI-GUGI

(En color taronja es marquen les frases que indiquen aspectes emocionals, personals i socials).

Text	Il·lustració	Comentari
Un ou rodava per terra. Va rodolar entre els arbres. Va rodar a través dels prats. Va rodolar turó avall. Finalment, va rodar fins a dins d'un niu d'ànec	Contrast entre els ous del niu.	- On posa la mirada el subjecte lector? a) El destí: uns fets externs són el punt de partida i marquen la línia vital. - Quina sort! Troba un espai on sentir-se segur i poder créixer. Se sent protegit. Agraïment. -Que divertit! Representa una opció vital diferent de l'establerta. Acceptació d'un fet inesperat (consideració positiva). - Quina pena! Un accident va provocar que l'ou rodolés. Acceptació d'un fet (consideració negativa). b) L'actitud d'una mare que ha descuidat la seva covada: No protecció d'un element portador de vida. Desprotecció, ràbia
La mare Ànec no se'n va adonar (estava llegint)	La mare cova els ous mentre llegeix un llibre d'ànecs. L'ou no és d'ànec i...surt un ànec!	- On posa la mirada el subjecte lector? a) La mare ni se n'adona del què ha passat! Mare despistada. Desprotecció, dolor per no ser mirat/ vist.

		b) Visió d'una mare cuidadora i previsor (aprèn com tenir cura dels ànecs) o bé nodridora intel·lectual (llegeix un conte). Aquí la mare actua com a model. Fa més que treballar: llegeix! c) En la lectura hi troba la seva pròpia realitat i potser l'ajuda a normalitzar, acceptar la seva situació. - Les ulleres que porta la mare ànec poden simbolitzar l'enfoc que permetrà conèixer. Coneixement i amor són dos elements que ens apropen a l'altre.
Molt aviat, els ous van començar a trencar-se. El primer aneguet a sortir-ne tenia taques blaves. La mare Ànec li va dir «Llapis de color». El segon aneguet tenia ratlles de color marró. «es dirà Zebra», va decidir la mare Ànec. El tercer aneguet era groc, i la Mare Ànec el va anomenar «Raig de Lluna»	Tots són diferents. Els ànecs, entre ells també	- On posa la mirada el subjecte lector? a) L'amor: La mare anomena als ànecs reconeixent i acceptant la diferència. Hi ha vincle i per tant, no es genera ambivalència. b) Es podria posar l'accent en que els tres ànecs són anomenats per la mare i l'altre és ell qui es posa el nom. Li atorga un valor afegit:

Un aneguet molt estrany va sortir del quart ou: «Guji , guji», va dir, i aquest va ser el seu nom.		és eixerit, decidit. En tot cas... acceptació de la diferència.
La mare Ànec va ensenyar als seus quatre aneguets a nedar, a capbussar-se i a caminar com els ànecs. En Guji Guji sempre aprenia més de pressa que els altres. I també era més gran i més fort.	Apareix el Guji Guji amb una joguina que l'acompanyarà. L'ànec-joguina fa el que fan els altres i porta a remolc als altres.	- En Guji-guji no es controla. És espontani, és ell mateix. Integració activa, adaptació. - És útil als altres, fort i divertit. Visió positiva de la diferència. - Joguina = Objecte transicional. Acompanya etapa vital. Costa deixar-lo en moments de canvi. S'abandona definitivament quan ja s'ha produït el salt a una altra etapa. •
Però la mare Ànec estimava tots els seus aneguets de la mateixa manera, sense tenir en compte com eren de ràpids o quina era la seva aparença.	La mare Ànec explica un conte i tots dormen. Actitud de proximitat i protecció.	- On posa la mirada el subjecte lector? a) En el tracte igualitari: justícia. La diferència no frena el vincle i sorgeix l'amor. b) S'hauria d'estimar més a... perquè...: injustícia. La imatge transmet una situació de mare protectora i nodridora. Mare-model.
Llavors, un terrible dia,	El color del musell d'en	Aquesta escena

tres cocodrils van sortir del llac. S'assemblaven molt al Guji Guji. Els cocodrils somreien, i quan reien amb la boca ben oberta tothom podia veure les seves grosses i punxegudes dents.	Gugi-guji és groc, igual que els ànecs i les potes no són blaves com les dels cocodrils	representa una ruptura amb l'atmosfera anterior i dóna un gir a la narració. Arriba el perill. Por (en el lector) Estereotip: Dualisme bons (ànecs)/dolents (cocodrils). Paral·lelisme amb el que passa a la vida.
Els tres cocodrils van veure a en Guji Guji i van tornar a somriure. -Mireu quin cocodril més ridícul. Camina com un ànec.	En Guji Guji s'apropa als cocodrils amb la joguina. Els cocodrils estan en un espai tenebrós. No es veu què hi ha.	La joguina representa la infància d'en Guji Guji. Els cocodrils representen el món adult. Aquesta escena mostra l'apropament al món de l'adult, inicialment amb confiança / innocència per part del Guji Guji. Després, se sent burlat. - On posa la mirada el subjecte lector? a) Què bé, ja ha trobat als seus iguals! b) Ser físicament igual que els altres no és sinònim d'altres igualtats (intel·lectual, emocional...). c) Detecció de la no acceptació i del perill. Por. i)
En Guji Guji va sentir el	Un cocodril li pren la	Se'l desposseeix del

que deien. -Jo no camino com un ànec. Sóc un ànec!- va explicar. Els cocodrils van riure. - Però mira't bé! Si no tens plomes, ni bec, ni peus grans amb membranes! El que tens és la pell grisa blavosa, les urpes esmolades, les dents punxegudes i olor de cocodril dolent. Ets ben bé com nosaltres	seva joguina	món de la infància. Ens situem en el món de la realitat, en el tocar de peus a terra del món adult. - On posa la mirada el subjecte lector? a) En Guji Guji no té plena consciència de la pròpia identitat, i es posiciona a la banda dels ànecs, b) En Guji Guji hauria d'acceptar la pròpia identitat, ell és un cocodril! c) Quin problema! Qui és ell en realitat, d'on ve? Quins són els seus? A quin grup pertany? El dilema anirà in crescendo. Pertinença, desarrelament, consciència de sí mateix, pròpia identitat.
El primer cocodril va dir: El teu cos gris blavós permet que t'amaguis sota l'aigua sense que ningú no et vegi i així poder acostar-te als ànecs grassos i deliciosos. El segon cocodril va dir: Les ungles llargues i	Un cocodril juga amb la seva joguina. Un cocodril l'agafa i, cap per avall, sembla que el deposita a la boca de l'altre cocodril.	S'apropia de la seva infantesa, juga amb ella. També es pot interpretar que li mostra com es cacen els ànecs= li ensenya a ser adult. El joc com a model, com a eina d'aprenentatge.

esmolades et serveixen per agafar amb força els ànecs grassos i deliciosos i per a que no se t'escapin. Les dents punxegudes són necessàries per a mastegar els ànecs grassos i deliciosos. Mmmm! Nyam! Els tres cocodrils van somriure tot ensenyant les dents.		Es posa al Guji Guji en una situació límit. On posa la mirada el subjecte lector? Interpretació realista de l'entorn natural. Uns animals són depredadors dels altres. a)-Si és un ànec serà devorat com ells. b)-Si és un cocodril, tal com diuen, haurà de trencar (devorar) amb la pròpia família dels ànecs. És el seu destí: ser i actuar com un cocodril. Els cocodrils (adults) el situen en el principi de la realitat. El dilema s'intensifica, Ambivalència. Ell pot triar la seva opció. Però...es necessari que triï entre uns i altres?
-Sabem que vius amb els ànecs. Demà porta'ls al pont i capbusseu-vos. Esperarem a sota amb les boques ben obertes. - Per què ho he de fer? -va preguntar en Guji Guji- - Per què us he d'escoltar? -Perquè tots som	Es queda sol al bosc en plena nit. La joguina trencada. Les potes comencen a ser blavoses.	L'espai (bosc/ nit) representa por, incertesa, no saber què fer, sentir-se perdut i sol. Se li dóna una missió concreta: ha de portar els ànecs. Protagonista d'una acció en contra

cocodrils, i els cocodrils ens ajudem. Els cocodrils dolents van tornar a somriure ensenyant les dents i van desaparèixer entre la malesa.		dels «Seus». Dels seus? Qui són els seus? <u>Identitat, pertinença</u> La diferència implica exclusió? Ser diferents i complementaris. Veure la identitat atenent no al que se suposa que hauríem de ser sinó com a construcció pròpia a través de la relació amb l'altre.
En Guji Guji se sentia molt malament. Es va asseure a la vora del llac a pensar: - És veritat? Jo també sóc un cocodril dolent? Es va mirar al llac i va fer una cara ferotge. En Guji Guji va riure. Estava ridícul. Jo no sóc un cocodril dolent. És clar que tampoc sóc un ànec.	Mira la seva cara reflectida en un llac. Suggereix el mite de Narcís, però en el seu cas no s'enamora de sí mateix. Apareix...	... L'ambivalència li provoca malestar. Necessitat de mirar-se per tal que la imatge li retorni el que veu de si mateix però... no es reconeix ni en l'un ni en l'altre. Lluita interna. -La pròpia identitat trontolla? Sembla content de ser qui és i com és. Seguretat. - Paral·lelisme en el moment de transit a l'edat adulta en el que apareixem problemes d'identitat: no ets ni plenament infant ni plenament adult

- Però els tres cocodrils són malvats i volen menjar-se la meva família. He de trobar la manera d'aturar-los. Guji Guji va pensar i pensar fins que li va venir al pensament una bona idea. Es va encaminar cap a casa més content que un gínjol.	L'escena el situa fora del bosc. Torna a tenir la joguina (apareix per darrera vegada)	Surt d'un espai amenaçador. Alegria perquè se sent capacitat per trobar sortida als problemes. A partir d'aquí no apareix més la joguina. Es fa gran= fer-se gran implica poder prendre decisions de grans, assumir responsabilitats.
Aquella nit, els tres cocodrils dolents es van esmolar les punxegudes dents tot pensant en ànecs grassos i deliciosos. Estaven preparats per al banquet.		Situa al lector en el fet que, malgrat es cerquin /trobin solucions per a un problema, el perill o la incertesa, hi és. Afrontar la realitat. <i>“El perill existeix. La por és una opció”</i>
L'endemà en Guji Guji va fer el que li havien dit: va conduir l'estol d'ànecs fins el pont per capbussar-se. Els tres cocodrils dolents esperaven els ànecs sota el pont.	No hi va tan sols amb la família, hi va amb molts ànecs (clan?). Ell es situa com a capdavanter (líder?). Presència de rap-penats.	Importància de viure les situacions de conflicte amb suport i enginy. - On posa la mirada el subjecte lector? a) En Guji Guji és capaç de liderar als altres i tira endavant el seu pla. b) Es pot preguntar si el pla ha estat compartit amb els altres. c) Es pot preguntar s'hi ha diferents maneres de solucionar el conflicte

		(diàleg, intercanvi de punts de vista, actuacions conjuntes...). -Rat-penats/vampir: Pot representar aprofitar-se de l'altre en benefici propi. A l'estar representats cap per avall, pot significar un canvi de situació.
Però no van ser ànecs grassos i deliciosos el que van caure de dalt del pont, sinó tres grans i dures pedres! Els cocodrils van mossegar: «Crac!, crac!, crac!», van fer les seves dents punxegudes. Els tres cocodrils dolents van córrer tant com van poder i es van fer fonedissos en menys d'un minut.	Seqüència de la imatge de la venjança. Els cocodrils obren la boca confiats que rebran els ànecs. Se'ls ataca justament a la boca, la zona que els permet nodrir-se.	En Guji Guji ha pres partit i relativitza les ambivalències. - On posa la mirada el subjecte lector? a) Ha traït als seus. Però qui son els seus?. b) El càstig envers els cocodrils és desproporcionat. Quina venjança més forta! c) Els cocodrils, senten vergonya o culpa per la seva actuació? d) Potser hagués pogut pensar una forma d'apropament entre cocodrils i ànecs.
En Guji Guji havia salvat els ànecs!. En Guji Guji va ser l'ànec heroi aquell dia! Aquella nit tots els ànecs van ballar i festejar.	Imatge representant adult i infants en situació de festa.	Festa. La pertinença dóna seguretat. Es "consolida" el lideratge per aquell dia. Transitorietat. La festa com a tancament de conflicte.

		Cal pensar en tot el que s'ha negat amb l'eliminació del “seus”? Sempre ens queda una part de la nostra infància a dintre. =“El nen que portem a dins”
En Guji Guji va continuar vivint amb la Mare Ànec, Llapis de Color, Zebra i Raig de Lluna, i dia a dia es va anar convertint en un «cocoànec» més fort i més feliç.	Es torna a mirar al llac. La imatge que li retorna és... la d'un ànec! Al fons es veu la mare que va amb d'altres pollets	La imatge és una representació d'un mateix, com et veus. Cocoànec= importància de poder construir la pròpia narració o la pròpia identitat de forma no preestablerta. Ja és gran i es pot diluir el vincle amb la mare. La seva presència hi és però difuminada.

Propostes pel grup

Oferim una varietat d'exercicis per treballar amb els nois i noies. Triar els que semblen més oportuns en funció del grup.

1.- Pluja d'idees.

Quin missatge global transmet, emocionalment, el conte? Dir-ho amb una paraula.

2.-Es reparteixen fotocòpies de les pàgines del llibre. Treball per parelles. Es tracta d'analitzar text i il·lustració. Són dos canals que mouen emocions a nivell diferent.

Fer una lectura exhaustiva de les imatges.

Buscar sentiments / identifications que se'n deriven.

Possibles i interpretacions Imatges/text.

Posada en comú.

3.- Compartir experiències d'adopcions (pròpies, alumnes, amics...).

Posar l'accent en la vivència de la diferència, la identitat i el sentiment de pertinença amb la família biològica / d'adopció.

Tractament familiar i escolar.

4.- Indica situacions en les que les diferències emocional atorguin aspectes positius.

5.- Indica aspectes emocionals que t'agraden de la teva manera de ser.

6.- Indica les coses que voldries canviar de la teva manera de ser.

Com creus que es pot aconseguir?.

Compartir-ho amb els companys/es per poder-se ajudar a trobar vies de millora.

Al cap d'un temps, posar-ho sobre la taula per analitzar canvis, resistències...

7.- Cadascú pot verbalitzar un aspecte en el que se sent diferent i explicar quins conflictes emocionals li suposa aquesta diferència.

8.- Quins aspectes demanaries que canviessin els altres per tal de que em pugui sentir millor.

9.- En Guji Guji té un dilema amb el que els cocodrils li demanen.

Pensar situacions paral·leles en la pròpia història.

Quin conflicte o repte tenies? Quina solució vas trobar? Vas demanar ajut?

Indica especialment els canvis emocionals.

Es pot fer en grup de 4. Deixar una estona perquè cadascú expliqui el seu dilema i triar-ne un per compartir amb tot el grup.

10.- Creus que la venjança envers la demanda dels cocodrils és ajustada?

Pensa altres maneres de resoldre el conflicte presentat. Quines emocions podria desenvolupar en Guji Guji per tal de poder apropar ànecs i cocodrils?

11.- Quines avantatges comporta convertir-se en un cocoànec?

12.- De vegades no ens creiem capaços d'afrontar situacions.
“ Jo pensava que mai podria... i ho he aconseguit”
Com ha estat possible? Què / qui t'ha ajudat? Com t'has sentit després.

13.- Indica coses que penses que no ets capaç de fer.
“ Penso que mai podré ... perquè....”
Cerca una possible via de solució a partir de les diferents emocions. Els companys/es et poden ajudar.

14.- Quines avantatges emocionals te fer-se gran? I de ser petit/a?
On et situes tu?

15.- Representació de la línia de la vida:
Posar material variat a disposició del grup (cotó fluix, globus, taps, xinxetes, bosses petites transparents, confeti, serpentines, pinces d'estendre, clips, escuradents, palets de gelat de diferents colors, gomes elàstiques, revistes amb imatges per poder retallar, llana de colors, plastilina...).

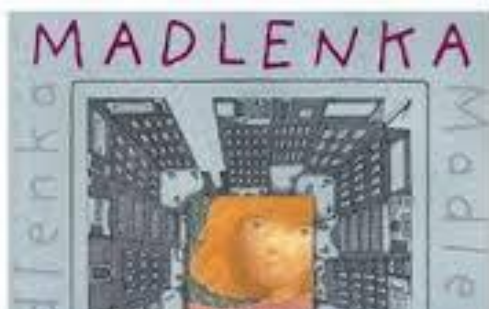
Cadascú té un cordill en el que haurà d'inserir elements que simbolitzin els seus moments vitals importants.

En acabar, qui vulgui ho pot compartir col·lectivament o en parelles. Si algú no es veu en cor de comunicar què representa cada element de la seva línia, cal respectar-ho. Pot manifestar com es sentia mentre ho elaborava.

16.- Si es treballa amb nois més grans contraposar el Guji-guji amb “L'aneguet lleig” després de visualitzar-lo. Tots dos treballen la diferència, l'acceptació de la pròpia identitat, la vinculació i les emocions , però des de perspectives diferents.

Llibres relacionats amb la temàtica del llibre Guji-guji

Els llibres presentats parlen de la diversitat cultural i ètnica, la immigració, la integració, la diferència com una força enriquidora, la identitat, el racisme. la recerca dels orígens i l'intent de deixar de banda tants prejudicis envers les diferents procedències per establir una igualtat com a éssers humans. Parlen de la interculturalitat i la riquesa de la diversitat humana com a font de nous coneixements i d'una riquesa cultural a compartir.

*SiS, Peter. *Madlenka* Barcelona: Editorial Lumen, 2002 2001. 46 p.
Lectura recomanada a partir de: 8 anys.

Madlenka descobreix que se li mou una dent. Ho haurà d'explicar a tothom del seu carrer, al forner francès, al senyor Singh de l'India, al senyor Eduardo, al verdulaire d'Amèrica llatina, a la seva amiga del cole, la Cleopatra... Una volta pel món sense marxar gaire lluny. Finalment, a la Madlenka li cau la dent!

Aquest conte està ricament il·lustrat, conté recursos gràfics variats: atractives visions aèries, jocs de perspectives, apropaments-allunyaments amb petites finestres que ens dirigeixen la mirada... Tot això, per transmetre la diversitat i riquesa cultural de cada personatge.

El conte pot obrir una finestra més, com la de la dent caiguda, per expressar la possibilitat de una bona convivència entre totes les diversitats culturals i ètniques.

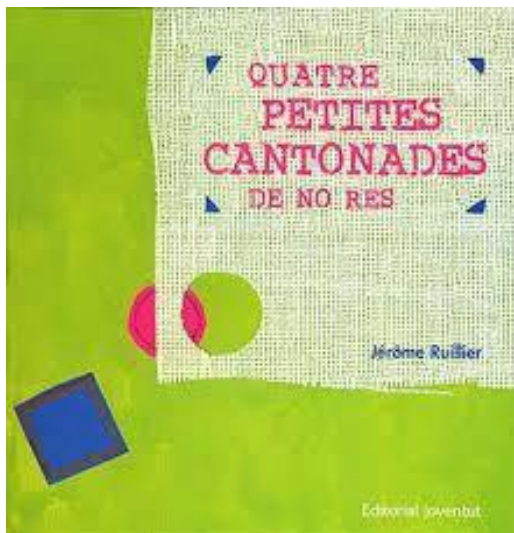
*GREDER, Armin. *La Isla. Una historia cotidiana*. Salamanca: Lóguez, 2003. 32 p.

Lectura recomanada a partir de: 9 anys.

És la història de les reaccions i actituds d'una població a l'arribada d'un estranger.

Àlbum il·lustrat de gran qualitat, d'un estil gràfic que pot recordar l'expressionisme alemany amb el seu esclat d'emocions i la seva exageració formal per aquest impuls emocional.

Les imatges, paral·lelament al text, van posant en evidència les injustícies i les greus desigualtats. El llibre es una denúncia a aquesta, tristament, història quotidiana de la immigració.

*RUILIER, Jérôme. *Per quatre petites cantonades de no res*. Barcelona: Juventud, 2004. 30 p. (En castellà: *Por cuatro esquinitas de nada*. Barcelona: Juventud, 2014).

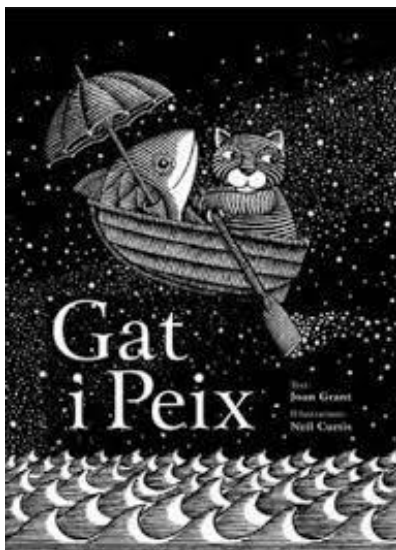
Lectura recomanada a partir de: 4 anys

El Petit Quadrat juga amb els seus amics els Petits Rodons. A l'hora de tornar a la casa gran el Petit Quadrat no pot entrar! Ell no és rodó com la porta. Veurem com, després de discutir molt, unes quatre petites cantonades de no res, finalment, permetran que entri a la gran casa amb tots els petits rodons.

És un àlbum il·lustrat on el collage, els colors i les formes geomètriques són protagonistes d'un tema de la diferència i la integració. De forma

excel·lent, Jérôme Ruillier, narra gràficament i amb simplicitat visual aquesta suggeridora

metàfora geomètrica.

*GRANT, Joan. *Gat i Peix*. Barcelona: Libros del Zorro Rojo, 2005. 35p.

Lectura recomanada a partir de: 7 anys.

Una història d'amistat entre un Gat i un Peix. Una parella especial que descobreix que aprendre noves formes de viure pot ésser molt interessant i plaent. Les petites frases que narren la història, van acompanyades de les impactants imatges a manera de gravat en blanc i negre, que podrien recordar l'artista gràfic holandès, Escher. Un conte que presenta la diferència com una força enriquidora.

*GUILLOPPÉ, Antonie. *¿Cuál es mi color?* Madrid: Anaya, 2006. 40 p. (Sopa de Libros; 112) Lectura recomanada a partir de: 7 anys.

A partir de la qüestió que es fa un infant sobre què deu somniar el seu gos, començarem, junt amb el protagonista, a reflexionar sobre la relació dels altres envers un mateix. Pel seu gos, ell és el mestre, pel seu mestre, el nen és un alumne, pels alumnes és el seu company àrab i pels àrabs, és l'espanyol. Però els espanyols li diuen que és estranger. És estrany..., doncs ell ha nascut a Espanya. Als seus somnis els extraterrestres li diuen humà. Quan està despert els seus veïns li diuen africà i els africans espanyol...

Però els espanyols li diuen que és estranger. És estrany..., doncs ell ha nascut a Espanya. Als seus somnis els extraterrestres li diuen humà. Quan està despert els seus veïns li diuen africà i els africans espanyol...

Deu ser que el color de la pell ho diu tot? Aquest nen protagonista creu que no, doncs hi ha espanyols negres, blancs, grocs i com ell.

El seu gos, sí que l'ha compres. És un gos de molts colors!

Un excel·lent àlbum il·lustrat i que, amb petites frases molt entenedores, ens introdueix a la temàtica de la identitat, la integració i el racisme. A la recerca dels orígens i l'intent de deixar de banda tants prejudicis sobre les diferents procedències per establir una igualtat com a éssers humans.

*WOJTOWICZ, Jen; ADAMS, Steve (il.) *El Jardí de l'Hug*. Barcelona: Intermón Oxfam, 2006. Lectura recomanada a partir de: 8 anys.

Dos infants, l'Hug i l'Angelina, són els protagonistes d'aquest poètic conte que mostra, com el seu propi autor senyala en la dedicatòria de la primera pàgina, que el que ens fa diferents és el que ens fa meravellosos.

És la història de la trobada d'aquests dos éssers especials, com cadascú de nosaltres, que converteixen les seves singularitats en motiu de felicitat per arribar a compartir una nova vida en el seu especial jardí i on la diferència es viu amb naturalitat.

L'àlbum, bellament il·lustrat, ens obsequia una història encoratjadora plena d'imaginació i sensibilitat.

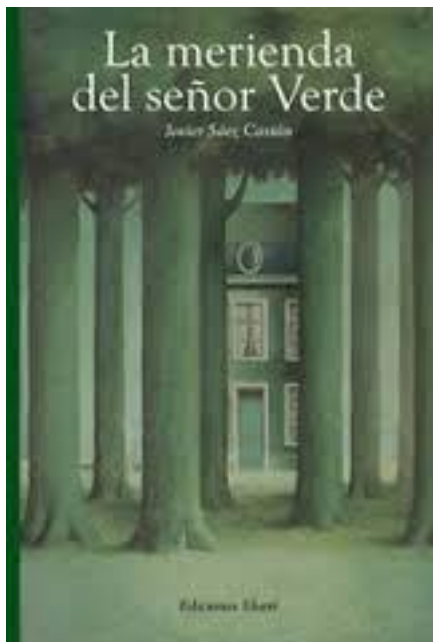
*TAN, Shaun. *Emigrantes*. Cádiz: Barbara Fiore, 2007. 132 p.

Lectura recomanada a partir de: 14 anys.

Veieu, a "Llibres comentats", la fitxa *Emigrantes* corresponent (en aquest mateix DPS de

El punt de lectura]

*SÁEZ CASTÁN, Javier. *La merienda del señor Verde*. Caracas: Ekaré. 2007. 34 p.
Lectura recomanada a partir de 10 any.

S'inicia la lectura visual i textual d'aquest llibre de manera un xic enigmàtica.

Una invitació inusual del senyor Verd, convoca a d'altres senyors: al senyor Groc, al Púrpura, al Blau, al Pardo i al Negre a reunir-se. Cada un d'ells viu en el seu propi món i el senyor Verd els hi proposa traspasar una porta per a descobrir el veritable color de les coses. Serà un viatge sense retorn a un nou món, un món meravellós i multicolor.

La història ens proposa allunyar-nos d'una percepció del món de manera monocroma i passar a una percepció del món multicolor que representa la alegria i la varietat de la vida, la riquesa de la diversitat i el seu llegat de coneixement.

Una història amb unes imatges que el propi autor revela realitzades amb la tècnica de l'oli sobre fusta i de format considerable (80 cm. x 60 cm.). Amb varietat de colors, tonalitats del mateix color i domini del medi expressiu.

Les il·lustracions poden recordar un món plàstic a la manera d'artistes com Magritte o Giorgio de Chirico.

Cap al final de l'àlbum l'autor ens ofereix un "imaginari per a els lectors que sempre volen saber més", un glossari amb tocs d'humor i també una especial nota "de color".